

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015-2958

Dato: 17.04.2015

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 15. april 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 42 (L 121).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).**

Spørgsmål nr. 42:

"Vil ministeren kommentere afgørelsen fra Østre Landsret, jf. fortroligt L 121 – bilag 17 samt kommentere pressemeddelelsen fra Institut for Menneskerettigheder fra www.menneskeret.dk "Usikker fremtid for forældre med handicap"?"

Svar:

Østre Landsret har den 10. april 2015 afsagt dom i en sag om adoption uden samtykke, hvor landsretten stadfæster byrettens dom og dermed tillader adoption uden samtykke.

Jeg finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag men har noteret mig, at der er tale om adoption uden samtykke af et barn af en handicappet mor.

Jeg har også noteret mig, at Institut for Menneskerettigheder i deres pressemeddelelse opfordrer til, at sagen føres videre til Højesteret.

Jeg kan generelt oplyse, at adoption uden samtykke skal ske med stor varsomhed og grundighed. En sag om adoption uden samtykke, og dermed også den omhandlede sag, bliver derfor prøvet i et særligt spor.

Det særlige spor indebærer, at en række myndigheder inddrages i sager om adoption uden samtykke. Det drejer sig om kommunen, kommunens børne- og ungeudvalg, Ankestyrelsen og Statsforvaltningen. Statsforvaltningens afgørelse om adoption uden samtykke kan indbringes for domstolene.

Inden en sag om adoption uden samtykke forelægges børne- og ungeudvalget, skal kommunen efter de gældende regler gennem den børnefaglige undersøgelse vurdere forældreevnen og kunne godtgøre, at forældrene er varigt uden forældreevne. I forbindelse med den børnefaglige undersøgelse skal der som udgangspunkt finde en samtale sted med barnet. Adoption uden samtykke forudsætter desuden, at servicelovens betingelser for anbringelse uden for hjemmet uden samtykke er opfyldt.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk.1, har enhver bl.a. ret til respekt for sit familieliv. Adoption af et barn uden samtykke fra dets biologiske forældre udgør et indgreb i barnets og dets biologiske forældres ret til familieliv. Efter bestemmelsens stk. 2 kan indgrebet dog være berettiget, hvis det sker i overensstemmelse med loven og eksempelvis er nødvendigt til varetagelse af nærmere bestemte anerkendelsesværdige formål, herunder for at beskytte andres rettigheder.

Det er vigtigt, at forældre, både med og uden handicap, får den støtte, de måtte have brug for til at varetage deres forældrerolle. Som jeg tidligere har redegjort for i min besvarelse af spørgsmål nr. 39 (L 121), er det min opfattelse, at servicelovens bestemmelser i tilstrækkelig grad giver mulighed for at iværksætte de nødvendige støtteforanstaltninger med udgangspunkt i barnets eller den unges bedste.

Jeg har dog på baggrund af en rapport fra Institut for Menneskerettigheder fra sidste år taget initiativ til, at ministeriets vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier (vejledning 3 til serviceloven) tydeliggøres i forhold til forældre med funktionsnedsættelse. Vejledningen er netop sendt i høring til interessenterne på området, og jeg forventer, at den færdige vejledning kan offentliggøres til sommer.

Jeg kan i øvrigt henvise til mine tidligere besvarelser af spørgsmål nr. 38 og 39 (L 121).

Manu Sareen

/Malene Vestergaard